

φούσκα

φούσκα, η, ουσ. [<μτγν. φούσκα <αρχ. φύσκη], η φούσκα. **1.** το μπαλόκι: «ο παππούς μ' αγόρασε μια κόκκινη φούσκα». **2.** πυώδης φουσαλίδα του δέρματος, η φουσκάλα: «όλο το πρωί έσκαβα στον κήπο κι οι παλάμες μου έβγαλαν φούσκες || απ' το πολύωρο περπάτημα, τα πόδια μου έβγαλαν φούσκες». **3.** μεγάλη φουσαλίδα, η μπουρμπουλήθρα: «έριξα μια μεγάλη πέτρα στη θάλασσα και μέχρι να πάει στον πάτο έβγαζε φούσκες». **4.** λέγεται για κάτι που προβάλλεται ως σημαντικό και τελικά αποδεικνύεται ασήμαντο: «η κυβέρνηση διαφήμιζε έντονα το πολιτιστικό της πρόγραμμα, αλλά όλη η υπόθεση αποδείχτηκε φούσκα». **5.** λέγεται για κάτι που είναι ανύπαρκτο: «έκαναν μια εταιρεία φούσκα κι έφαγαν τα λεφτά του κοσμάκη». **6.** (για χρηματιστήριο) εταιρεία ή μετοχή της οποίας η αξία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική της τιμή σύμφωνα με τα χρηματοοικονομικά μεγέθη της εταιρίας της: «έδωσε ένα σωρό λεφτά, χωρίς να ρωτήσει έναν ειδικό κι αγόρασε μετοχές φούσκες». Η λ. σε ευρεία χρήση από το 1999-2000, περίοδο της μεγάλης κομπίνας του χρηματιστηρίου στην Ελλάδα. Συνών. *φάντασμα* (3). **7.** η ουροδόχος κύστη. **8α.** στον πλ. **οι φούσκες**, λόγια κενά περιεχομένου, οι αερολογίες, οι καυχησιές: «όταν μιλάει για το γαμπρό του, είναι όλο φούσκες!». **β.** τα ψέματα: «άσε τις φούσκες και πες μας ακριβώς πώς έγιναν τα πράγματα». Υποκορ. **φουσκίτσα**, η.

- *αδειάζω τη φούσκα μου*, κατουρώ: «αν δεν άδειαζα τη φούσκα μου, θα κατουριόμουν απάνω μου»·

- *έσκασε σαν φούσκα*, βλ. συνηθέστ. *ξεφούσκωσε σαν σαμπρέλα*, λ. *σαμπρέλα*·

- *θα σκάσει η φούσκα μου*, βλ. συνηθέστ. *θα σπάσει η φούσκα μου*·

- *θα σπάσει η φούσκα μου*, έχω έντονη ανάγκη να κατουρήσω, δεν μπορώ να κρατηθώ άλλο: «πρέπει να κατουρήσω, γιατί θα σπάσει η φούσκα μου»·

- *λέει φούσκες*, λέει ανοησίες, ψέματα: «μην τον πιστεύεις, γιατί κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του, λέει φούσκες».